



Consulta pública prèvia a l'Avantprojecte de llei per fomentar la mediació en conflictes familiars.

Des del Col·legi Oficial de Treball Social de Catalunya, fem extensives les aportacions treballades pels diferents membres de la Comissió de Mediació del propi Col·legi:

Barcelona, 30 d'octubre de 2018

1.Creieu que l'obligació d'acudir a la sessió informativa prèvia, on es pot conèixer què és la mediació, per a què serveix i com funciona, pot ajudar a encoratjar les parts a resoldre el seu conflicte de forma menys litigiosa?

APORTACIÓ A) Sí. El fet d'acudir a una sessió informativa obligatòriament ajuda a les persones a adonar-se que tenen la capacitat de gestionar, tractar i transformar els seus conflictes, potenciar les seves capacitats, veure els beneficis de cara als seus fills. Tenen l'oportunitat de conèixer les possibilitats que s'obren per decidir ells i per als seus fills, tractar totes les àrees que són igual de necessàries: comunicació, relació, limitar com fer-ho, i amb la informació, el temps i el suport necessari. Es fan protagonistes de gestionar la seva situació: el què, el com, el quan, el perquè de les seves decisions. Es potencia la prevenció de conflictes, l'autoconfiança, i la convivència i la cultura de pau. Es planten llavors a la societat que poden germinar individual i col·lectivament en el moment més adequat.

APORTACIÓ B) Sí, és primordial que sigui abans de començar el litigi, donat que una vegada iniciat, les parts ja estan enrocades en posicions que estan obligades a defensar empoderades per tots, pel sistema jurídic i els seus advocats, a on han invertit diners, energia i esgotament, i és complicat que puguin flexibilitzar les posicions i estar en una posició de no defensa i d'escolta i de comprensió, necessària per tal de poder construir junts amb l'ajut d'un mediador, un nou escenari de diàleg on el respecte i els interessos dels menors estiguin contemplats en primer pla i ambdues parts es sentin protagonistes per a poder garantir un millor futur i camí d'entesa pel futur dels seus fills.

APORTACIÓ C) Crec que de la mateixa manera que es dona informació sobre els procediments legals, drets i deures, entre d'altres, plantejar una sessió d'informació sobre la mediació, sempre i per tothom, és una manera de garantir que la població estigui informada de les opcions que té a l'hora d'afrontar un conflicte (li podem treure el nom "obligatori" per les connotacions, tot i que des del meu punt de vista la part "voluntària" és acollir-se o no a fer mediació, no rebre la informació). Fer aquesta sessió informativa, a banda de que pugui esdevenir una fórmula per augmentar la utilització de les tècniques GAC, per mi té a veure amb el fet que es un dret de les persones esser degudament informades de totes les opcions legals de les que disposa.

Altrament, competeix a l'administració fer tots els esforços per garantir aquest traspàs d'informació. Per tot això hi estic d'acord.

APORTACIÓ D) La paraula obligació no m'agrada quan es parla de mediació i que un dels principis és la voluntarietat...

APORTACIÓ E) Bàsicament comparteixo el que diu la Caridad. A més a més de què comporta un pas de transformació social cap a una cultura de pau, permet informar a la ciutadania de què existeix una forma de resoldre les conflictes des d'un paradigma diferent. La sessió possibilitaria doncs aquesta construcció.

APORTACIÓ F) Hauria de poder legislar-se la mediació dins dels procediments de resolució de conflictes per tal de facilitar l'accés i universalitzar-lo. No tinc clar si la forma de fer-ho seria l'obligació d'acudir a una sessió informativa, ja que es podrien implementar altre tipus d'incentius per promoure l'accés a la mediació que no tingués a veure amb l'obligatorietat i sí tingués a veure amb la responsabilitat voluntària d'accés a la mediació, com per exemple la reducció de taxes jurídiques si s'ha intentat abans una mediació, etc... Per tant es podria premiar aquells que hi accedeixen. Una sessió obligatòria de mediació tindria segurament un resultat positiu en l'accés a la mediació, però altres formes com la legislació de la mediació com a forma de resolució, i una aposta política i jurídica clara d'impuls de la mediació segur que tindria un efecte molt més impulsor.

APORTACIÓ G) Com a altres països, la obligatorietat d'assistir a una sessió informativa dona l'oportunitat de conèixer un altre procediment de resolució dels conflictes alternatiu al litigi. És un dret del qual cal fer difusió ja que la cultura de l'acord no està present en la nostre societat en la mesura que cal. No es coneix prou, la mediació i seria una estratègia fins que arribés a normalitzar-se. Aquesta obligatorietat hauria de formar part d'un pla de difusió, no de forma aïllada.

2.Com considereu que es podria fomentar la mediació? Quines mesures de difusió utilitzaríeu? Quines consideraríeu més efectives?

APORTACIÓ A) Les sessions informatives són una difusió en si mateixes. Potenciar que es pugui fer des dels diferents professionals i SIM dels Col·legis professionals. És convenient incloure en la sessió informativa la possibilitat de permissió en el procés de mediació de la intervenció dels actors que formen part del conflicte, sempre que necessitin i acceptin els mitjans, i els professionals de confiança, especialment els advocats, que sentin que els aporta.

Fer èmfasi de la difusió en el benefici pels fills, pels actors, la convivència, la comunicació, la relació, la cultura de pau. L'acord és un objectiu i els resultats es van donant durant tot el procés i cada actor es va transformant en la mesura que va trobant sentit a cada lloc del procés en què està. És un procés dinàmic en el que s'enfoquen en la transformació de la situació de conflicte i en educar els actors en la seva gestió per quan ho necessitin posar en pràctica.

Altres mecanismes de difusió, a nivell TV: Sèries mostrant experiències pràctiques, de forma amena, divertida; evitar molta teoria; fer una guia per difondre, on es respongui a unes 10 preguntes bàsiques que es pot fer el ciutadà, per aprendre en situacions de conflicte que necessitin suport extern, i poder decidir la via adequada: mediació, litigi, ... També quines preguntes fer-se i on anar a informar-se i potenciar la sessió informativa; 10 preguntes que

tractin temes tabús sobre creences de cultura de confrontació, avantatges, participació de personal expert que els orienti, paper d'advocats, decisions pròpies de cara als seus fills, enfocar en els fills i en la comunicació bàsica i necessària. Les preguntes que creiem que faria la població poder-les respondre per tenir la informació per decidir lliurement. Així també la positivitat del litigi i la de participació d'advocats en mediació.

Aquesta guia poder fer-la en un tríptic i difondre a les OAC, institucions (persones vulnerables, gent gran, EAIA, equips i professionals salut, salut mental, serveis socials, infància, justícia, congressos, jornades...) persones on realment a la base es detecten els conflictes. Fer el mateix en pàgines web de gencat, justícia, ajuntaments, diversos departaments, col·legis professionals, institucions de tercer sector... Fer el mateix i posar en el núvol i difondre el link a tots els professionals, col·legis professionals, policies i guàrdia urbana, institucions, que realment estan treballant amb la persona, famílies, infància, tercera edat i detecten les situacions de conflictes. Així poden tenir com a recurs la informació, la derivació i oferir com a recurs la millor opció, almenys a contemplar.

Potenciar la mediació i gestió de conflictes a través de professionals mediadors que puguin donar informació i atendre a Barcelona: a OAC, OCU, de resolució de conflictes de tots els àmbits: familiar, social, convivència... Pot ser una prova pilot de 6 mesos a un any, professionals rotatoris, 1 dia o dos a la setmana, que realment cobrin pels seus serveis i propers al ciutadà. Pot ser a Barcelona Nord, Barcelona Esquerra, Barcelona Dreta i Barcelona Sud

APORTACIÓ B) Tal i com fa el sistema educatiu en molts instituts, aplicar-ho en els diferents sistemes d'atenció a les famílies, salut i convivència en els municipis, on s'introdueixi la mediació com un procés en l'atenció a la ciutadania, o als pacients en serveis d'atenció al usuari en CAP, hospitals, municipis, etc...

APORTACIÓ C) Publicitat, aparició en mitjans, pel·lícules, mitjans de comunicació com tertúlies on s'incorporin processos ja fets de mediació com quelcom que es doni per fet. No tant publicitar el servei com donar visibilitat a coses que ja es fan, per normalitzar-ho.

Que s'incorpori en els discursos dels polítics, dels *mass media*, dels operadors socials. Creació de serveis de mediació familiar propis a nivell municipal, no únicament mediació comunitària.

Si els acords presos en la mediació son legítims i els advocats posteriorment donen valor al procés de mediació, en comptes de desvirtuar-lo, les parts farien més boca-orella.

Facilitar més l'accés a justícia gratuïta (baixar els barems econòmics) per la gent que accedeixi a fer mediació. Donar prioritat en la gestió de casos als jutjats quan han fet servir la mediació. Ajudar a que la població senti que es un bé, i reclamin la mediació, per no estar sempre supeditats a que els advocats la vulguin o no fomentar. Es tractaria de pensar en accions per promoure que la mediació sigui viscuda com una necessitat i un dret de la gent.

Així la gent serien els encarregats de reclamar-la.

Que les sessions informatives que es donen als jutjats quan la persona va a sol·licitar justícia gratuïta, (o en el cas en què esdevinguin obligatòries) les realitzin mediadors, no advocats, per veure si un canvi en el paradigma/mirada professional augmenta les sol·licituds posteriors.

APORTACIÓ D) Com ho hem estat plantejant a la comissió a través de lla proximitat a les institucions i a la gent.

APORTACIÓ E) És necessària una promoció a nivell públic i privat. A nivell públic garantint-la dins la cartera de drets d'accés universal. A nivell privat involucrant a tots aquells agents que tenen accés a les persones futuribles de participar en mediació. Educar per involucrar.

APORTACIÓ F) Desenvolupant un pla de desplegament de la mediació impulsat a nivell de govern autonòmic promogut per llei; tenint serveis públics de mediació de fàcil accés per la població; legislant-la i incorporant-la dins els processos de resolució de conflictes de la societat; que sigui utilitzada per institucions i organitzacions de forma modèlica. També, tenint serveis de qualitat que donin resultats satisfactoris en mediació. Això passa per poder disposar de serveis i professionals de qualitat, qualificats, reconeguts i preparats.

Les mesures de difusió són totes les que puguin arribar al màxim de la societat per tots els mitjans que tenim al nostre abast, però la millor difusió les fan les persones que després d'un procés de mediació ho recomanen perquè han sortit molt satisfets del servei. La més efectiva és la qualitat dels serveis, la proximitat i la facilitat en l'accés.

APORTACIÓ G) Fent un pla de comunicació i difusió però de forma interdisciplinària i interdepartamental. Els professionals de la comunicació haurien de tenir formació i experiència en mediació. Si no, es produeixen missatges incongruents i pot arribar de forma banalitzada, cosa que no fa un bon servei.

3.Creieu que els professionals del dret encoratgen suficientment les parts a resoldre els seus conflictes mitjançant la mediació?

APORTACIÓ A) Depèn de segons quines persones professionals del dret. La majoria no ho encoratja prou. Hi ha desconeixement, creences culturals i professionals. Es fa necessari que es validi la col·laboració i no la competició d'aquests professionals. La seva intervenció és molt positiva i no només en situacions de litigi, sinó també com a col·laboradors dins de processos d'intervenció.

APORTACIÓ B) Crec que hi han massa interessos personals entre els propis professionals que exerceixen el dret, que no hi ha la cultura i la formació inicial... És un canvi de paradigma que s'ha de mamar des de la pròpia formació a la facultat... Podria fer-se una bona introducció de la matèria dins de les aules universitàries en totes aquelles professions que es basin en les relacions amb les persones i la seva atenció en els seus drets.

APORTACIÓ C) Crec que sovint els professionals del dret no legitimen els acords presos per les parts en les mediacions, o les minimitzen, no donen valor a la feina que les parts han fet. Això fa que les parts sentin que, tot i que hagi estat un procés inicialment molt ben rebut i viscut, després la sensació és d'inutilitat i temps perdut, fet que desmunta tota la feina feta. En general els professionals del dret no encoratgen la mediació per la creença de què perdran feina, o per les seves dinàmiques funcionals que sovint costa canviar.

APORTACIÓ D) Jo penso per alguns mediadors juristes que conec, que els costa molt per la seva praxis no posar-se a favor o en contra d'una de les parts i ser imparcials, que és un dels objectius de tota mediació.

APORTACIÓ E) Considero que des de justícia tenen una visió partidista del conflicte molt basada en la escola de Harvard on s'actua en pro als acords, deixant en segon terme les emocions... D'aquí que es prioritzi la mediació feta per advocats, més relacionada amb l'ordre jurídic. Crec

que des de justícia hi ha un desconeixement gran de les funcions dels professionals del camp social i en conseqüència, una idea de la mediació partidista relacionada amb l'ordre jurídic i no tant amb la millora de les relacions. Si desconeixen aquest camp no poden encoratjar les parts a transitar-ho.

APORTACIÓ F) És evident que mentre hi hagin interessos econòmics i de negoci d'uns professionals vers la mediació serà difícil que cap professional pugui encoratjar i derivar cap a la ADR. Altres professionals com els Treballadors Socials i altres professions que també treballen moltíssimes vegades amb el conflicte tampoc encoratgen suficientment a les persones per a que puguin accedir a les ADR perquè a priori els interessos poden ser contradictoris. El que seria necessari és donar informació ajustada i clarificadora de la mediació com a servei complementari i en coordinació amb els altres serveis .

APORTACIÓ G) Afortunadament cada vegada hi ha més sensibilització entre els operadors jurídics decantant-se per la mediació, o el dret col·laboratiu. El lobby dels advocats és molt poderós i culturalment estan instal·lats des de fa segles en la possessió de la raó. Canviar aquesta tendència costarà. Per això cal anar fent labor d'inclusió i interactuació professional.

APORTACIÓ H) Considero que com a molt hauria de fer referència a l'equilibri en la distribució de les demandes i canalització de forma clara amb sistemes de control públic.

4.Creieu que els professionals implicats en la resolució de conflictes en l'àmbit familiar coneixen i difonen de forma proactiva la mediació?

APORTACIÓ A) El mateix que amb els advocats, succeeix amb altres professionals de gestió de conflictes. Es fa necessària la formació de col·laboració i saber com es complementa. Moltes vegades hi ha prejudicis, pors, i altres creences personals i culturals que per ignorància es van perpetuant.

APORTACIÓ B) Qui pot exercir professionalment com a mediador i qui ho fa en altres vies de la resolució de conflictes i s'hi pot guanyar la vida, serà proactiu i difondrà en el seu fer el paradigma d'obrir diàleg i construir escenaris de trobades pels desencontres... Qui exerceix ocasionalment , quan pot, compaginant-ho amb altres professions, es difícil que mantingui la posició de col·laboració i tot el treball de xarxa i comprensió amb els altres components del sistema , perquè són hores de feina, d'esforç i que moltes vegades o quasi sempre no són remunerades.

APORTACIÓ C) Francament no. La mediació no està present en el discurs ni en la cartera dels serveis socials, per exemple. Molts operadors socials que treballen en família no tenen aquest recurs interioritzat, o no coneixen els circuits. Si que ho tenen més integrat en els casos de temes comunitaris, perquè alguns municipis disposen de serveis municipals de mediació comunitària. Crec que si es fomentés la implantació de serveis de mediació municipals per temes familiars, molts agents si que ho tindrien més present i seria més àgil la difusió. Que la població arribi a un SIM o que rebi el formulari i ho enviï al centre de mediació resulta logísticament complicat, i a nivell territorial sovint poc àgil, costós. Moltes poblacions tenen un SIM molt lluny, fet que dificulta la derivació i que els professional tinguin aquest servei en ment a l'hora de pensar en derivar.

APORTACIÓ D) Considero que a vegades no tenen els recursos suficients com per saber a quina porta picar i que de forma col·lectiva es millor. Per pensar còm, qui i on.

APORTACIÓ F) Penso que en general entre els professionals implicats en les ADR hi ha una manca de coneixement sobre la mediació i sobretot una falta de confiança en ella perquè culturalment no ho tenim incorporat com a forma efectiva de resolució de conflictes de forma col·laborativa i per aquest motiu els professionals no deriven a mediació. Tampoc ho facilita els procediments per accedir a la mediació i la manca d'un sistema i serveis mediadors.

APORTACIÓ G) Crec que aquesta pregunta està mal plantejada ja que els professionals implicats en la resolució d'un conflicte familiar han de ser els mediadors i aquests ja haurien de fer prou difusió de la mediació. Altres professionals que operen amb la família no tenen com a finalitat l'abordatge del conflicte, sinó atendre els aspectes propis de la seva professió. Per tant, cal saber fer una bona derivació i treball interdisciplinari per poder atendre el conflicte pròpiament dit.

5.Considereu que el fet que s'utilitzi de forma més preferent acudir a judici és provocat pels propis professionals que assessoren les parts?

APORTACIÓ A) El fet d'anar directament a judici és provocat per diversos motius: per cultura de confrontació, els professionals continuaran fent el que saben fer, desconèixer i desconfiar de les noves vessants i opcions i això fa creure que és "enemic" en lloc de veure els avantatges i beneficis, per por de perdre el negoci, per ser en moments tan alta l'escalada del conflicte que es deixa d'enfocar en els fills com a beneficiaris i s'entra en circuit tancat amb la persona que té una posició oponent. Per voler guanyar, tenir la raó i que hi hagi una persona que em defensa a mi, benefici personal. Per perdre la visió, l'objectivitat i el bé comú, començant pels fills ..

APORTACIÓ B) És tant el canvi de paradigma que es planteja amb la cultura del diàleg i la mediació que sembla que està molt lluny del nostre fer quotidià on davant d'un conflicte a tots ens bé el cap o ens assessoren d'anar a un jurista. La por, i la vulnerabilitat se'ns apodera y es cerca algú que pugui decidir per nosaltres, un jurista... Delegant al sistema judicial i les lleis la nostra organització de vida, i el pitjor, la dels nostres fills. El canvi de paradigma és que haurem de introduir-nos al cervell que el que es necessita és algú que en EMPODERI, i que puguem decidir per nosaltres mateixos sense sentir-nos febles com a part. Trobar en el primer pas del camí a la mediació i no a un jurista, pot no donar seguretat en un primer cop d'ull, però si comencem a posar-ho en primera fila, i no quan el procés judicial ja ha començat i s'introdueix entre sentència i sentència.

APORTACIÓ C) està clar que, o no s'està donant una informació que encoratgi, o els circuits no estan prou clars. El fet de trigar tant a tenir assignació d'advocat d'ofici no ajuda, i sovint aquests advocats no donen legitimitat a la feina de mediació. També hi ha moltes famílies que no arriben a la mediació perquè la informació que han rebut és poc clara, confusa o donada ràpidament i no saben ni al que estan dient que sí o que no. També passa que algunes derivacions al final fracassen per que triguin molt a tenir advocat d'ofici i llavors ja volen fer quelcom àgil. Hi ha la sensació (o realitat) de què iniciar un procés de mediació ho alenteix tot plegat. En general la informació que han rebut en aquest primer moment és poc clara, confusa o donada ràpidament

en un moment de forta tensió i no saben clarament ni el que han sol·licitat. Porten molta confusió sobre els circuits, etc.

APORTACIÓ D) A vegades sí! Hi han interessos a nivell professional dels que pot costar molt prescindir i trencar aquesta dinàmica és difícil per alguns professionals .

APORTACIÓ F) Els motius que s'utilitzin més les formes judicials que les col·laboratives són multicausals, no és només, que també, perquè els professionals que assessoren tenen interessos professionals i manca de confiança en la mediació, sinó que:

- Culturalment i socialment no hi ha suficient creença col·laborativa i si confrontativa i punitiva.
- Perquè no eduquem suficientment en la cultura de la pau i el diàleg.
- Per què no està vertebrat un sistema públic i de qualitat...
- Entre d'altres factors....

APORTACIÓ G) De moment, encara sí.

6.Creieu que la resolució judicial soluciona de forma efectiva el conflictes en matèria de família? Ajuda a mantenir unes bones relacions familiars? Com afecta als menors que hi estan implicats?

APORTACIÓ A) La resolució judicial es queda curta i no tracta la resolució de conflictes. Això és a causa que no tracta la relació, la comunicació, les possibilitats, i només s'enfoca en el conflicte de forma pràctica i les persones i la seva situació no és tinguda en compte. Moltes vegades és el que impedeix millorar el conflicte.

APORTACIÓ B) Es complexa poder “conformar-se” “acceptar” una sentència judicial quan no s'ha tingut en compte la persona, les seves necessitats, les relacions afectives, i la comunicació, llavors necessàries per poder garantir que les persona pugui i vulgui comprometràs a assumir unes pautes de funcionament, accions econòmiques i calendaritzacions que facilitin que tant els seus fills creixin amb harmonia com entre ambdós progenitors, com ells mateixos.

APORTACIÓ C) en la meva praxis diària trobem sovint resolucions judicials que no resolen gaire perquè simplement donen una fórmula de visites o de règim econòmic però no s'han treballat aspectes profunds relacionals i emocionals que son els que sostenen el conflicte.

APORTACIÓ D) No tinc prou coneixement i praxis cóm per poder donar resposta

APORTACIÓ F) És evident i està comprovat que sí, resol de forma efectiva els conflictes de família i ajuda a poder trobar unes dinàmiques relacionals més saludables i ajustades a les necessitats. En els menors és evident també que la mediació és un procés molt més positiu , pedagògic i modèlic per resoldre els conflictes.

Aquesta pregunta hauria de ser contestada a través d'un estudi promogut pel centre que pogués ser difós. És un tema que ha de ser objectivament i estadísticament respost per a que sigui verídic i creïble.

APORTACIÓ G)

No, a no ser que les famílies parteixin d'un acord previ entre ells, molt reflexionat i ben elaborat i en el que sentin que és just. En aquest cas, la resolució es podria dir que no és judicial, sinó que ells mateixos donen la solució al jutge per tal que la ratifiqui: no hi ha conflicte. En les resolucions que prengui un jutge per dir com ha de funcionar una família, possiblement sempre hi haurà un que es senti perdedor i això ja és garantia de conflicte. Si hi ha menors, les conseqüències negatives per al seu desenvolupament, ja son prou conegudes.

7.Quins creieu que són els motius pels quals no s'intenta la mediació abans de recórrer als jutjats i tribunals quan aquesta via ha estat prèviament pactada per les parts?

APORTACIÓ A) No hi ha informació adequada àmplia, institucional, pública i seriosa que afavoreix que no s'hagi instaurat la confiança i les bases de la mediació. Hi ha por a perdre, al canvi, hi ha desconeixement i a vegades arriba la informació en el moment àlgid del conflicte on és difícil escoltar i confiar. Es necessita difusió a les bases, on es coneixen els conflictes en el seu inici, també a les escoles, per poder informar per a la prevenció de conflictes i per a la ràpida detecció i a més, formar per potenciar una major resolució de conflictes pels propis interessats.

APORTACIÓ B) Completament d'acord. Quan un està immers en un conflicte hi ha por, feblesa i inseguretat, que afavoreix la desconfiança i els posicionaments de defensa, i com diu molt bé la Carmen quan el conflicte està en plena escalada es difícil poder veure la proposta de mediació. La mediació tal i com em dit abans, ha de ser més visible, des de tots els estaments on pugui ser escoltada, compresa, tocada, viscuda... De tal manera que pugui ser coneguda tant i com pot ser-ho un despatx d'advocat o assessor jurídics.

APORTACIÓ C) Hi ha moltes famílies que no arriben a la mediació tot i haver signat perquè la informació que han rebut és poc clara, confusa o donada ràpidament en un moment de forta tensió i no saben clarament ni el que han sol·licitat. Porten molta confusió sobre els circuits, etc. De vegades tot i haver signat sol·licitud, si l'advocat hi contacta abans, reben un missatge per part d'aquest de no legitimitació de la mediació, i finalment la família no vol "perdre el temps" i ja els advocats han iniciat la seva feina. També passa que algunes derivacions al final fracassen perquè triguen molt a tenir advocat d'ofici i llavors ja volen fer quelcom àgil. Hi ha la sensació (o realitat) de que iniciar procés de mediació ho alenteix tot plegat.

APORTACIÓ F) Aquesta situació és multifactorial i moltes de les causes ja han estat esmentades: Manca de cultura de la pau i el diàleg, perspectiva confrontativa de la resolució dels conflictes i judicialització de la mateixa a nivell social i cultural, dificultat en l'accés, manca de coneixement i confiança sobre la mediació, etc...

APORTACIÓ G)

En molts casos, em trobo que venen a mediació i quan se'ls hi atorga l'advocat desisteixen per indicació del lletrat.

8. Considereu adequat que en el procediment de mediació en matèria de família s'estableixi una sessió prèvia informativa de caràcter obligatori per a les parts? Si considereu que no ha de ser obligatòria, teniu solucions alternatives? Quins creieu que han de ser els efectes de no comparèixer a la sessió

APORTACIÓ A) Sí que és adequat que les persones tinguin la sessió obligatòria informativa perquè puguin conèixer i decidir. Que puguin informar els professionals mediadors habilitats, col·legis professionals que tenen SIM amb professionals de mediació habilitats i donar l'opció a què pugui ser en comediació.

Donar un valor a aquesta sessió informativa com a bàsica per decidir pel bé dels seus fills. Estem parlant del benestar del menor i que són progenitors sempre.

APORTACIÓ B) Si que és molt necessària, sempre abans d'iniciar un procés judicial. Perd tota la força quan ja s'ha iniciat i el jutge és qui ho mana, ja que les parts arriben ja molt posicionades amb poca flexibilitat i disposició a construir un nou escenari on només siguin ells els protagonistes de la nova obra de vida que han de refer junts pels seus fills. Estant poc disposats perquè s'aferren a l'expectativa que un tercer amb més poder els hi donarà la raó. És imprescindible que la sessió la puguin tenir abans d'iniciar cap procediment.

APORTACIÓ C) per mi seria més útil plantejar quines son les avantatges per haver escollit la mediació. Posaria l'èmfasi en buscar i crear avantatges. En quant al fet de ser o no obligatòria, per mi no es pensar en que sigui "obligatòria" si no més aviat és pensar en què donar aquesta informació al ciutadà formi part si o si del procediment que hagi de fer per interposar una denúncia. Si volem que la mediació en formi part real del sistema judicial cal que sigui inclosa en el circuit des del primer moment

APORTACIÓ D) Crec que es bo apropar-se i generar confiança amb l'altre. Ser facilitadors i l'obligació a mi em sona a no generar cap empatia amb el recurs i oportunitat que ha de ser una mediació

APORTACIÓ F) La sessió informativa obligatòria pot ser una bona estratègia a priori, aquesta opció està plantejada des de la premissa que el problema és la manca d'informació... Però el problema del que partim no és només la manca d'informació exclusivament, per tant caldrien altres alternatives com poder "premiar" qui hagi intentat la mediació, o qui ho hagi fet, etc... A nivell experiencial sabem que a Argentina la sessió informativa obligatòria és un tràmit més abans d'arribar a la justícia ordinària. Caldria altres mesures que partissin de la voluntat responsable d'accés a la mediació i que aquesta sigui premiada i valorada d'alguna manera. Tot i això aquesta mesura, la sessió informativa, s'ha de poder incloure com a primer esglaió d'accés a la resolució de conflictes d'una forma legislada i real. Increment en el pagament de les taxes judicials, etc...

APORTACIÓ G) Sí, fins que no estigui normalitzada la mediació com a recurs optimitzat.

9.Considereu adequat el canvi de denominació del Centre de Mediació de Dret Privat de Catalunya pel de Centre de Mediació de Catalunya? Preferiríeu un altra denominació?

APORTACIONS A I B) Ok. Centre de Mediació de Catalunya.

APORTACIÓ C) per mi és correcte perquè tota la resta del nom “de Dret Privat” no crec que aportí informació ni més clara ni més real de tot el que fa i pot fer el Centre de Mediació. Escurçar-ho per mi ho clarifica.

APORTACIÓ D) Per mi, suprimir la paraula “Dret” i “Privat” crec que amplia el ventall de professionals que exerceixen la mediació!

APORTACIÓ F) Si, és més clarificador, però caldria dir d'on... Centre de Mediació de la Generalitat de Catalunya. L'altra pregunta que em faig és, només és un centre? O hauria de ser conceptualment altra cosa? Un Departament o Organisme? No hauria d'haver un Departament o Organisme que vetllés per la mediació a Catalunya... Però Centre conceptualment sembla quelcom petit i sense importància formal i jeràrquica.

APORTACIÓ G) Sí

APORTACIONS PER FACILITAR L'ACCÉS I AFAVORIR LA PARTICIPACIÓ EN MEDIACIÓ FAMILIAR.

APORTACIÓ A) El que si com a primera resposta: és que per parlar de mediació familiar s'ha de fer per totes les situacions de la família i no només per separació, divorci i necessitat de pla de parentalitat. Tractar tots els conflictes de relació, comunicació, intergeneracionals, decisions, divorcis, cures a família gran i dependents, herències, institucionalització... Una altra ampliació seria en situacions de conflicte familiar que han complert condemna, surten de un litigi i necessiten reintegrar-se en les famílies, en l'entorn i per restaurar i reintegrar les famílies.

APORTACIÓ H) Dos aspectes que s'haurien d'esmenar en el redactat de l'avantprojecte : el llenguatge general es absolutament masculí, per tant una bona revisió a nivell de la consideració de gènere. Una altre és sobre el concepte de família, parla de progenitors... Tot pensant en una tipologia de famílies, crec que ja que canvien el decret haurien de contemplar totes les modalitats de famílies i relacions familiars diverses.

Respecte a la no mediació en situacions de VG li estic donant voltes perquè crec que una cosa és mediar en situacions concretes de V i altre en que es limiti la llibertat de les dones que lliurement volguessin informació i poder decidir sobre quins aspectes de responsabilitats parentals en el cas de custòdies compartides i en els expedients sobre-seguits.

Comissió de Mediació del TSCAT
Barcelona, 30/10/2018